

би да е мѣко, вгъвателно и топло, като имъ отпу-ща най голѣма свобода кѣмъ движението; тѣхни-тѣ обвивки и пелени, трѣба често да се размѣнятъ.

Стая-та на болния-тъ. Стая-та на болния-тъ трѣба да има за първо едно добро положение: да гледа кѣмъ югъ и кѣмъ истокъ — никога кѣмъ сѣверъ. Слѣнце-то не трѣба никога да удри въ очи-тѣ на болния-тъ. Воздуха-тъ не трѣба да е твърдъ топълъ, ни пакъ да е мръсенъ отъ испарение-то на много хора. Много хора въ една стая смръсяватъ воздуха-тъ, безъ да може тѣй лесно да се прѣчисте, като дотѣгватъ йоще и на болния-тъ чрѣзъ тѣхни-тѣ мърморания. Единъ болѣнъ не трѣба да има никога много хора около си: до колкото е възможно, той трѣба да се окръжава отъ тѣзи които му се симпатични: морално-то спокойствие за него е толкова нужно, колко-то и физическо-то. Сѣко душевно смущение, кое-то може да му докара вреда на болѣсть-та, трѣба да се избѣгва. Единъ болѣнъ трѣба да е отстраненъ, тѣй да кажа, отъ свѣта-тъ, както и отъ неговитѣ грижи. Най малко единъ четвъртъ часъ, прозорници-тѣ трѣба да се отварятъ сутрѣна и вечеръ, като съвременно се откръхва и врата-та за да се размѣнява воздуха-тъ. Зимѣ може само врата-та да се по отвори: течение-то на воздуха-тъ може да се размѣнява чрѣзъ комина-тъ. Тукъ у насъ рѣдко сѣ стая-тѣ дѣто да иматъ тѣй нужда отъ размѣняване на воздуха-тъ, понеже изъ общо кѣща-та сѣ вѣтрливи. Както да